

LEREN doet LEVEN

Schoolproject voor kinderen met een handicap in Kamonyi, Rwanda

Tussen de heuvels, op 15 min. rijden van de hoofdstad Kigali (Rwanda) ligt KAMONYI. Het is een klein centrum, met een parochiekerk, enkele scholen, een klein dispensarium. De mensen die er wonen, leven van het kleine stukje grond rond hun huisje. Ze hebben wat kippen, in het beste geval een koe en enkele geiten.

Onze zusters wonen er met 10. Het bruist er van leven, met tal van initiatieven die tegemoet komen aan de vele noden onder de plaatselijke bevolking. Vooreerst is er 'Cefapek' (Centre de Formation Agricole et Petit Elevage de Kamonyi), een landbouwcentrum van waaruit samengewerkt wordt met meer dan 4000 boeren uit de omgeving. Zij worden geholpen om op een betere manier aan landbouw te doen en om hun levensomstandigheden te verbeteren. Ze werken samen in groepen en overleggen met elkaar hoe ze erop vooruit kunnen geraken.

Wil ontwikkeling duurzaam zijn, dan zijn vorming en onderwijs noodzakelijk. Voor zoveel mogelijk mensen : volwassenen – moeders en vaders -, maar vooral voor kinderen en jongeren. Vanuit de vele contacten met families in het kader van Cefapek kwamen onze zusters in contact met ouders die één of meerdere gehandicapte kinderen hadden. Vaak werden deze verborgen gehouden of aan hun lot overgelaten – uit onmacht en bij gebrek aan ondersteuning. Zo groeide het initiatief voor een '**dagcentrum**', waar gehandicapte kinderen voor enige tijd kunnen verblijven, waar zij kine krijgen (bv. Leren lopen) en een aantal elementaire zaken leren (zichzelf wassen, eten aan tafel ed.). Enkele moeders helpen bij de opvang en staan in voor de keuken. Na deze intensieve begeleiding keren de kinderen naar huis terug, maar worden zij regelmatig bezocht om hun verdere ontwikkeling op te volgen. (Alles samen worden een 400-tal kinderen met een handicap geholpen)

Het bleef niet bij een 'dagcentrum'. Waarom zouden deze kinderen niet naar school kunnen gaan ? Sr. Marie Assumpta, die les gaf in het 1ste leerjaar, nam op eigen initiatief enkele gehandicapte kinderen op in haar klas. Na haar deed sr. Thérèse hetzelfde. En er was Eric, een jongen die in het dagcentrum leerde rechtop staan én gaan. Hij wou naar school, aan de overkant van de straat. Eerst deed hij het op krukken, moeizaam, maar het lukte. Daarna zonder krukken, met beugels. Ook dat lukte. Zo groeide stilaan het plan om van start te gaan met de organisatie van '**inclusief onderwijs**' – kinderen met én zonder handicap naast elkaar. Samen "leren", samen "zorg dragen", samen "naar de toekomst" kijken.

Dank zij de steun van Handicap International kon sr. Crescence een opleiding volgen rond 'inclusief onderwijs'. Nu tracht zij directies en leerkrachten warm te maken voor dit soort onderwijs en volgt zij zelf 12 scholen op die hiermee van start gingen. In Kamonyi zelf begonnen onze zusters met een kleuterklasje : 25 kleuters, onder wie 5 à 6 kinderen met een verschillende handicap. Jaar na jaar groeide het schooltje aan. Het kreeg de naam : Notre Dame de la Paix. In september startten de eerste kinderen, samen met sr. Charlotte, in het 2de leerjaar. Ze zijn met 36, onder wie een 6-tal gehandicapte kinderen. Hierbij is het belangrijkste niet of deze kinderen het niveau van het 2de leerjaar kunnen volgen. Wel dat zij kunnen 'leren' om te 'leven'. Misschien is dit iets heel klein en eenvoudig, misschien kan een

kind alleen maar 'aanwezig' zijn, maar het kan naar school en dus groeien in mens-zijn, in menselijke waardigheid.

Onderwijs en vorming vragen om een infrastructuur, zowel hier als ginder. Om te beginnen werden er voor het schooltje 'inclusief onderwijs' 3 klassen gebouwd. Samen met 2 bestaande lokalen kon op die manier voorzien worden in 3 kleuterklasjes, een 1ste en 2de leerjaar. Eind 2013 werd gestart met de bouw van nog 2 klassen en bijhorende toiletten. Voor de inrichting zijn er banken nodig en aangepast meubilair voor de gehandicapte kinderen.

In naam van onze zusters en van al deze kinderen in Kamonyi danken wij van harte elkeen die dit project steunt: "Leren" doet "leven" : daarvan zijn we allemaal overtuigd. Wanneer we helpen voorzien in de nodige materiële omkadering, werken we mee aan dit proces van menswording. Elk gebaar van solidariteit is heel zeker een steun voor onze Rwandese zusters in Kamonyi en voor hun inzet voor moeders, vaders en kinderen uit hun omgeving.

Met onze oprechte dank bij voorbaat
voor elk gebaar van solidariteit en steun

zr. Noëlla
algemeen overste, zusters Bernardinnen